

OBECNÝ PLÁN VÝCHOD Článek

 worldfuturefund.org/wffmaster/Reading/GPO/gpoarticle.HTM

GENERÁLNÍ PLÁN EAST HITLERŮV MISTROVSKÝ PLÁN EXPANZE

ČESKÝ MADAJCZYK

Polské západní záležitosti 1962, sv. III č

Termín Generalplan Ost se poprvé objevuje ve dvou dokumentech ministerstva pro okupovaná východní území. (Reichsministerium für die besetzten Ostgebiete), zpracoval Wetzel, pracovník Kanceláře rasové politiky NSDAP ¹, který od roku 1941 současně zastával důležitou funkci v Politickém odboru Rosenbergova ministerstva. Prvním dokumentem je Wetzelův zápis ze zasedání k otázkám germanizace sovětských pobaltských republik, které se konalo 4. února v Dr. Kleistovi ².

Tento zápis se týká SS-Obersturmbannführera Gummitsche (zástupce SSStandartenführer Ehlich ³) jako účastníka jménem Bezpečnostního úřadu Říše (RSHA) z důvodu jeho spojení s institucí, z níž Generalplan Ost (dále jen GPO) Wetzela z 27. dubna 1942. Nese název Stellungnahme und Gedanken zum Generalplan Ost des Reichsführers SS a byla již publikována v několika historických periodikách ⁴.

Podle provenience listiny a jejího obsahu se můžeme oprávněně domnívat, že byla určena pro Rosenbergovu potřebu. Zjevná skepse ohledně aktuálnosti řady kroků navrhovaných RSHA ukazuje na atmosféru antagonismu, která v té době mezi Himmlerem a Rosenbergem panovala ohledně jejich působnosti na okupovaných sovětských územích. Wetzel píše, že již v listopadu 1941 věděl, že RSHA, která se tehdy těšila nejsilnější pozici v Říši a podle názoru Himmlerových institucí působila také jako germanizační komisariát, pracovala na generálním plánu pro východní Evropu. území. Kompetentní pracovník tohoto úřadu, Ehlich (zmíněný dříve), mu pak sdělil číslo 31 milionů „cizinců“ určených k deportaci.

Některé prvky Generalplan Ost zpracovaného RSHA lze ve Wetzellově hodnocení vyzdvihnout, protože je často bere jako výchozí bod pro své protiargumenty. Cituje následující odhad počtu budoucích osadníků podle GPO:

a. okamžité přesídlení

110 000 osob připravených usadit se se svými manželkami	220,000
rolnické rodiny v přesídlených táborech	20,000
rodiny německého původu v Rusku - každá 4 děti	600,000
celkový	840,000

b. pozdější přesídlení

selské rodiny	880,000
další přesídlenci	30,000
Volksdeutsche ze zámoří (každý 3 děti)	200,000
celkový	1,110,000

c. další přesídlení

během prvních 10 let 45-50 000 rodin	200,000
během příštích 20 let 20-30 000 rodin ročně	2,400,000
	2,600,000
celkem za 30 let	4,550,000

Spolu s osadníky z dalších germanických zemí a Volksdeutsche očekávali autoři GPO 10 milionů osob pro kolonizaci východních území. Tato území zahrnovala okupované polské země, sovětské pobaltské republiky (Litva, Lotyšsko a Estonsko), „západní Ukrajinu“ (provincie Žitomir a Kamieniec Podolski, část Vinnice) a oblasti určené k osídlení: Leningradská oblast (Ingermanland), Krym a vnitrozemí a ohyb Dněpru (Dněprbogen). Tato území byla osídlena asi 45 miliony „mimozemšťanů“, včetně 5-6 milionů Židů⁵. Autoři GPO plánovali z rasových důvodů deportovat 31 milionů těchto lidí na západní Sibiř. Na druhé straně lze přijmout hypotézu, že zbývajících 14 milionů lidí mělo být vyhlazeno nebo považováno za vhodné pro germanizaci a ponecháno tam, kde bylo, nebo jinak použito jako pracovní síla k práci v Říši nebo na připojených územích.

Wetzel také píše, že GPO udával procento polského a běloruského obyvatelstva a "západní Ukrajiny" a pobaltských zemí, které mělo být v průběhu třiceti let deportováno na západní Sibiř. Wetzel, který byl proti přesídlení obyvatel z pobaltských republik, zde udělal výjimku a procenta neuvedl. Z polského obyvatelstva mělo být deportováno 80-85%, tj. 16 až 2014 milionů, 65% obyvatel mělo být deportováno ze "západní Ukrajiny" a 75% z Běloruska.

První informace o ustanoveních GPO pravděpodobně nebyly ty (dříve zmíněné), které Ehlich poskytl Wetzelovi v roce 1941. Mnohé ukazuje, že byly poprvé zmíněny v projevu Heydricha, vedoucího RSHA, v Praze 6⁶ říjnu 2 – 1941, těsně po svém nástupu do funkce protektora Čech a Moravy, kde představil plány budoucnosti českého národa podle obecných zásad pro Čechy. Tyto zásady si zaslouží zvláštní pozornost. Pravda, jméno GPO v Heydrichově projevu nefigurovalo, ale nástin expanze na východ po etapách se nápadně shoduje s mnoha prvky obsaženými ve Wetzelově hodnocení. Do jeho dosahu mělo spadat polské území, pobaltské republiky a Ukrajina, vůči nimž Heydrich záměry Třetí říše jasně nedefinoval.

V květnu 1942 Himmler obdržel memorandum od profesora Konrada Meyer-Hetlinga, vedoucího Generalplan Ost, právní, ekonomické a prostorové základy výstavby Východu, které otiskneme níže. Z dokumentů Norimberského procesu (č. 2225) bylo donedávna známo pouze šestistránkové shrnutí tohoto memoranda pod názvem Krátké shrnutí memoranda Generalplan Ost - právní, ekonomické a prostorové základy východní výstavby. Mělo se za to, že samotné memorandum bylo ztraceno.

První informace o jeho obsahu podal Robert L. Koehl v RKFDV: German Resettlement and Population Policy 1939-1945, publikovaném nakladatelstvím Harvard University Press v roce 1957. Další zmínky o jeho existenci byly učiněny v roce 1960 v západoněmeckém čtvrtletníku „Vierteljahreshefte für Zeitgeschichte“⁷. Memorandum a jeho shrnutí byly přílohou dopisu, který zaslal SS-Oberführer profesor Meyer-Hetling 28. května¹⁹⁴² Himmlerovi, Reichsführer SS a komisaři pro germanizaci.

Již na jaře 1940 byl profesor Meyer-Hetling vedoucím plánovacího úřadu SS pro polská území začleněná do Říše⁸. Od následujícího roku byl vedoucím plánovacího úřadu komisariátu pro germanizaci Stabshauptamt a Ústředního pozemkového úřadu (Zentralbodenamt). Byl také ředitelem Institutu pro agrární záležitosti a agrární politiku (Institut für Agrarwesen und Agrarpolitik) na Berlínské univerzitě. Právě na této univerzitě vznikl zveřejněný dokument. Dr. J. Boesler spolupracoval ve finančních otázkách. Možná to byla náhoda, že v létě 1942, tedy krátce po přípravě memoranda a jeho příznivém přijetí Himmlerem, dostal profesor Meyer-Hetling další pravomoci v oblasti plánování přesídlení. Nastoupil do funkce Beauftragter für die Siedlung und Landesraumordnung beim Reichsleiter für Agrarpolitik na ministerstvu výživy a zemědělství a Bauernführer of the Reich.⁹

Z již zmíněného dopisu profesora Meyera-Hetlinga z 28. května vyplývá, že zveřejněné memorandum bylo připraveno v návaznosti na instrukce obdržené 115. července¹⁹⁴¹ a Meyerovu zprávu z 27. ledna 1942¹⁰. Zde je několik informací o těchto termínech.

Na jaře 1941 byl Meyer-Hetling pověřen přípravou memoranda o plánování přesídlení a plánování rozvoje na polských územích „začleněných do Říše“¹¹. K tomuto účelu využil výsledků výzkumu Technické vysoké školy v Berlíně¹².

Výsledky tohoto výzkumu zveřejnil v článku, který četl 15. července¹⁹⁴¹, a při zahájení výstavy Planung und Aufbau im Osten 23. října¹³. Himmler vyjádřil uznání za zpracování profesora Meyera-Hetlinga, které zahrnovalo příkladné modelové vesnice a farmy.

27. ledna¹⁹⁴² přijal SS Reichsführer profesora Meyera a pověřil ho dalším úkolem vypracovat právní, ekonomické a politické základy pro „další rekonstrukci Východu“, včetně Krymu a Leningradské oblasti. Z důkazů poskytnutých Meyerem při VIII. Norimberském procesu vyplývá, že Generalplan Ost, který vypracoval, byl založen na návrhech Himmlera a šéfa Stabshauptamt Greifelt během rozhovorů.

Ve svém dopise z 28. května¹⁹⁴² Himmlerovi Meyer napsal, že jím předložený Generalplan Ost, jakož i směrnice k tomuto plánu a doporučení Reichsführera vyzývaly k dalšímu výzkumu základních otázek, jehož výsledkem předkládal k posouzení. Ve zveřejněném memorandu připomíná, že Generalplan Ost z 15. července¹⁹⁴¹, předpokládalo přidělení nových oblastí k přesídlení s přihlédnutím k vyhlídkám rozvoje na období 30 let. Jak je vidět, termín Generalplan Ost používá Meyer v mnoha významech. V dopise jej používá spíše ve stejném smyslu jako během VIII. Norimberského procesu. V tomto smyslu se jednalo o plán na přesídlení výhradně polských území „začleněných do Říše“. Ve zveřejněném dokumentu část B. s několika tabulkami a grafy představuje pokračování ve zpracování plánu. Zabývá se téměř výhradně kalkulacemi nákladů na přesídlovací kampaň a zdroji, z nichž by mohly být tyto náklady hrazeny na polských územích „začleněných do Říše“. Podrobně jsou zvažována opatření nezbytná pro rychlou germanizaci těchto území a pro dokončení přesídlování na venkově do pěti let po skončení války a ve městech do deseti let. Ve finančních výpočtech je zarážející levnost pracovní síly. To vyplývá z plánovaného využití válečných zajatců a vězňů ve věznicích jako lidské síly.

Části A a C mají naopak charakter dlouhodobého plánu, dlouhodobé imperialistické expanze, přesahující další polská území a sovětské oblasti pod německou okupací. Oproti nám již známému shrnutí nezavádí do základních principů žádné nové faktory. Novinkou je detailní rozpracování těchto zásad. Maximální kontrola měla být SS na kolonizovaných územích zaručena plánovaným systémem vlastnictví a jurisdikce založeným na feudálním vzoru (Zeitlehen - 7 let, Erblehen - 20 let, Leheneigentum, Lehensgericht, Oberlehensgericht) a státem monopol na půdu, a to jak ve městech, tak na venkově. Měly pokrýt území o velikosti 1-2 okresů v Říši (asi 2000 km čtverečních) a přemísťovat se na vzdálenosti asi 100 km po dvou komunikačních trasách. Jedna měla vést z Říše směrem na Leningradskou oblast (Königsberg-Leningrad, Wilno-Leningrad) a druhá, rovněž z Říše, ve směru na Krym (Varšava-Lublin-Rowne nebo Krakov-Lwow-Rowyne a dále Biala Cerkiew-Krivoi Rog-Nikokajew). Narychlo byl připraven plán na stavbu motorové silnice z Říše na Krym. Čtrnáct základen mělo být zřízeno v General Gouvernement, mimo jiné v regionu Zamosc, 8 na Ukrajině a 14 v tzv. Ostlandu.¹⁴ Za zmínku stojí také záměr snížit počet obyvatel měst. V Leningradské oblasti se měl počet obyvatel měst snížit z předválečných 3 200 000 na 200 000 a na Krymu ze 790 000 na 680 000. A konečně, poměrně zvláštní věc, profesor Meyer-Hetling zahrnul 80 000 polských horníků do záložní populace pro přesídlení.

Nabízí se otázka, jaký je vztah níže publikovaného dokumentu k GPO, který je předmětem zpracování E. Wetzela (Stellungnahme und Gedanken zum Generalplan Ost des Reichsführers SS). Generalplan Ost Ústředního bezpečnostního úřadu Říše se s největší pravděpodobností soustředil na populační politiku a na způsoby a metody deportací či vyhlazení některých evropských národů. V těchto genocidních plánech byly dominantní otázky deportace, rozsah germanizace mezi lidmi, kteří měli být deportováni, a přesídlení germánských národů¹⁵. V GPO profesora Meyer-Hetlinga se dostaly do popředí právní a ekonomické aspekty nacistické kolonizace okupovaných polských a sovětských území. Nicméně GPO vypracovaný Ústředním bezpečnostním úřadem Říše obsahoval odhady zásob obyvatelstva potřebného pro přesídlení a poměrně přesné určení území určených ke kolonizaci. V odhadu populačních rezerv za účelem německého přesídlení na východě RSHA uvedl údaj nám známý z Hitlerova prohlášení v hlavním velitelství z 18. října 1941¹⁶.

V této situaci se zdá, že Himmlerovy pokyny profesorovi Meyer-Hetlingovi, aby provedl další odhady, naznačují, že vůdce SS a komisař pro germanizaci měl zájem vypracovat základní opatření a ověřit výpočty RSHA institucí mimo ni. přístroj - Ústav Berlínské univerzity. Lze vyslovit hypotézu, že Generalplan Ost byl plán připravený RSHA, představující další vývoj plánu nakládání s dobytými územími Sovětského svazu odhaleného Hitlerem 16. července 1941 v generálním velitelství¹⁷, zatímco Meyer-Hetlingův GPO byl částečně analytickou kontrolou principů tohoto plánu a částečně vývojem těchto principů.

Himmler po obdržení Meyerova memoranda velmi rychle zakročil a 12. června zaslal své stanovisko Greifeltovi, vedoucímu Stabshauptamtu. Generální velitel SS a policie vyjádřil souhlas s Meyerovým plánem. Měl v úmyslu předložit jej Hitlerovi ve vhodnou chvíli, ale považoval za nezbytné nejprve jej propojit v jeden celek (Gesamtsiedlungsplan) s dřívějšími plány připravenými pro různá polská území „začleněná do Říše“, pro Čechy a Moravu, pro Alsasko, -Lorraine a také pro Horní Rakousko a Dolní Štýrsko¹⁸. Kromě toho Himmler požadoval, aby odhady pro osadníky, dělníky a finanční prostředky, které Meyer vypracoval pouze pro polská území „začleněná do Říše“, byly rozšířeny na všechna území zahrnutá do GPO a aby Generalsiedlungsplan připravený podle modelu Generalplan Ost; zároveň požadoval zkrácení doby realizace z 25-30 let na 20 let. Na druhou stranu rozsah germanizace na východních územích, jak ho předpokládal Meyer, zejména omezení přesídlovací kampaně v General Gouvernement a Ostland na

omezené základny, se setkala s Himmlerovým nesouhlasem. Požadoval, aby GPO zajistila úplnou germanizaci Esthonie, Lotyšska a Generálního gouvernementu do 20 let.

Odkazy na Meyerovo memorandum lze nalézt v Himmlerově projevu k vůdcům SS a policie v Žitomiru v jihoruském sektoru dne 16. září 1942¹⁹. Poté dal svým podřízeným ujištění, že Říše v následujícím roce zvítězí, a oznámil - stejně jako ve své korespondenci s Meyerem - že všechna polská území budou kolonizována a že sovětské pobaltské země a Bělorusko (Ostland), Krym a Leningradská oblast by byla germanizována a kolonizována. Himmler ve svém projevu učinil další oznámení o něčem novém, totiž že ve východních oblastech až k Donu mají být zřízeny základny pro přesídlení (jak je navrženo v dokumentu zveřejněném Meyerem o Generální vládě a části okupovaných sovětských území). a Volha a dokonce možná jako Ural.

12. ledna 1943 poslal Himmler dopis přímo Meyerovi ohledně východního plánu²⁰. V tomto dopise náčelník SS vyjádřil svůj názor na tabulku základních čísel (Grundzahlen) a mapy připravené Meyerem pro Generalsiedlungsplan²¹, které mu zaslal Greifelt 23. prosince¹⁹⁴². požadoval, aby přesídlení na východ zahrnovalo kromě Litvy, Lotyšska, Estonska, Leningradské oblasti, Krymu a Chersonésu také Bělorusko. I tyto řádky měly být neprodleně změněny GPO. Kopie dopisu z 23. prosince¹⁹⁴², do Meyera byli poslání k SS-Obergruppenführer Wolff, náčelník osobního štábu SS, k SS-Gruppenführer Berger, vedoucí Hlavního velitelství SS, který od roku 1942 vykonával i funkci styčného důstojníka mezi ministerstvy. pro Východ a instituce pod Reichsführer SS a náčelníkovi policie a bezpečnostní služby.

Meyer-Hetling odpověděl na dopis náčelníka SS²² po měsíci (15. února) a ujistil, že má připraveny základní materiály pro Generalsiedlungsplan a přiložil některé tabulky, které se dosud nenašly. Tváří v tvář vyhlášení totální války po porážce u Stalingradu se Meyer-Hetling bez velkého nadšení zeptal, zda má pokračovat ve zpracovávání základních materiálů pro Generalsiedlungsplan. Podle informací uvedených v „Vierteljahreshefte für Zeitgeschichte“ dal Himmler dosti vyhýbavou odpověď teprve v dubnu²³. Je pravděpodobné, že od plánování kolonizace na východě bylo záhy upuštěno, neboť Hitler v souvislosti s vyhlášením totální války pozastavil veškeré další plánování až do doby míru.

Někdy se setkáváme s názorem, že GPO byla pouze fantazie, extravagance, utopie, která nepřinesla žádné praktické důsledky²⁴. Tento pohled je třeba konfrontovat s již známými fakty a opatřeními úřadů Třetí říše, zejména Himmlera a jeho aparátu, který v letech 1941/42 získal nepochybně klíčové postavení ve východní politice. Důležité jsou také kroky k usnadnění realizace GPO a všechna počáteční opatření pro jeho realizaci. Období vojenských úspěchů na východě bylo příliš krátké na to, abychom dosáhli něčeho víc.

Období práce na GPO se časově shodovalo s největší intenzitou nacistických zločinů na východě. To se týká především hromadné „likvidace“ milionů sovětských válečných zajatců a Židů. Data obsažená ve verzi GPO, kterou měl Wetzel k dispozici, se stala zastaralou. Podle těchto údajů žilo na územích určených ke kolonizaci 45 milionů lidí, včetně 5-6 milionů Židů. Velké procento této populace zahynulo; ztráty v Polsku dosáhly šesti milionů a na území SSSR přes 20 milionů, včetně asi sedmi milionů civilistů. Navíc nejméně jeden a půl milionu polských civilistů a válečných zajatců odvezených do Říše na nucené práce. A nacisté hodlali po dosažení vítězství jednat ještě bezohledněji. V listopadu 1941 to je v době, kdy Hitler a jeho blízcí spolupracovníci usoudili, že o výsledku války je již rozhodnuto, Göring to naznačil v rozhovoru s Cianem, italským ministrem zahraničí. Během tohoto rozhovoru byla vznesena otázka hladomoru ohroženého Řeckou válkou. Göring Cianovi poradil, aby se tím příliš netrápil, stejně jako si nedělal starosti s tím, že sovětští váleční zajatci

umírají hladem. "Letos zemře v Rusku hladem 20 až 30 milionů lidí. Možná je dobře, že se to děje, protože určité národy musí být zdecimovány." Během tohoto rozhovoru byla vznesena otázka hladomoru ohroženého Řeckou válkou. Göring Cianovi poradil, aby se tím příliš netrápil, stejně jako si nedělal starosti s tím, že sovětští váleční zajatci umírají hladem. "Letos zemře v Rusku hladem 20 až 30 milionů lidí. Možná je dobře, že se to děje, protože určité národy musí být zdecimovány."²⁵. Je také třeba mít na paměti, že kolonizace anektovaných polských území a germanizace Slezska a Pomořanska prostřednictvím všeobecného nebo velmi rozsáhlého uvalení občanství Třetí říše Polákům byly daleko pokročily a postupovaly velmi rychle. ohromné tempo, ale výsledky byly povrchní a nepovedené. V oblasti Poznaně a Lodže byla v srpnu 1942 v provozu dvě hlavní velitelství přesídlovacího štábu a 17 okresních štábů pro přesídlování. Pomořany, Slezsko a polské země začleněné do Východního Pruska měly každé jedno hlavní velitelství přesídlovacího štábu s celkem 34 okresními zaměstnanci. velitelství (Pomořany 18, Slezsko 7, Východní Prusko 9). Celkem deportovali asi milion polských občanů, zároveň přesídlení asi tři čtvrtě milionu Němců z Reich a Volksdeutsche různého druhu V Rize bylo hlavní velitelství přesídlovacího štábu pro sovětskou pobaltskou republiku; v Kownu bylo také zřízeno velitelství přesídlovacího štábu a deset okresních státních velitelství. V Praze bylo také zřízeno štábní štáb přesídlení.²⁶

V lednu 1942 přišel Himmler s projektem vytvoření oblasti německého přesídlení pod jeho záštitou v jihozápadní části okupované Litevské republiky, kam se měli vrátit dosud nepřesídlení Litevští Volksdeutsche. Jak je známo, „Západní Litva“ byla oblastí určenou pro kolonizaci v plánu, který vyhodnotil Wetzel. Pravda, až do prosince 1942 byl Rosenberg proti Himmlerovu projektu; nicméně do podzimu 1942 orgány SS v Litvě vyvlastnily 6 597 farem a přesídlily na farmy 16 786 osob ²⁷ který byl v letech 1939/40 repatriován do Říše. V březnu 1942 si Himmler v Krakově stanovil za cíl zahájit kolonizaci polských území zahrnutých do Generálního gouvénmentu, území, která Hitler v rozhovoru s guvernérem Frankem v březnu 1941 určil k germanizaci během 15. až 20. roky ²⁸. Šéf SS a policie určili jako první oblast pro kolonizaci jihovýchodní část provincie Lublin, známou jako oblast Zamosc. V období od listopadu 1942 do července 1943 bylo z regionu Zamosc vyhnáno více než 100 000 Poláků ²⁹. O něco dříve, ve druhé polovině roku 1942, bylo rozhodnuto o vytvoření přesídlovací oblasti v oblasti Žitomir-Vinnitsa, která měla přijmout Volksdeutsche z Ukrajiny, ohrožené partyzány. V této době byly také podniknuty kroky k přípravě Krymu na přijetí Němců repatriovaných z italského Tyrolska a Palestiny po válce ³⁰. Mimo jiné bylo zřízeno SS-Krimkommando.

Konečně byly připravovány přípravy na přesídlení na východ lidí z Holandska a nežádoucího obyvatelstva z Alsaska-Lotrinska, Lucemburska a Slovinska.

Byly to předběžné kroky ke kolonizaci na východě, někdy zamýšlené tak, aby vyznívaly reakce obyvatelstva nějakého konkrétního území. Tato opatření zahrnovala deportaci „mimozemšťanů“, usídlení germánského obyvatelstva a koncentraci Volksdeutsche na okupovaných východních územích. Je pozoruhodným faktem, že všechna území, kde se tyto pokusy o různé druhy kolonizačního zboží uskutečnily, byla zahrnuta do teritoriálního rozsahu GPO vypracovaného RSAH.

A ještě další argument. Rok 1942 znamenal neúspěch nacistických vůdců, kteří se neprokázali dostatečně bezohledně při realizaci expanzionistických cílů národního socialismu. Guvernér Frank utrpěl porážku ve sporech o rozsah kompetence SS a policie v Generální vládě; jeho návrh, že po válce by měla být zahájena germanizace

této oblasti, byl v roce 1942 zamítnut. A. Dallin ve své Německé vládě v Rusku 1941-1945 poukázal na to, jak rychle návrhy na rozkouskování SSSR předložené Rosenbergem, ministra pro okupovaná východní území, byly zrušeny a jak mocná byla pozice šéfa SS a policie na okupovaných územích SSSR. Na podzim roku 1941 opatrného Neuratha nahradil nikdo jiný než Heydrich,

To a skutečnost, že Himmler při přípravě GPO uskutečňoval Hitlerovy směrnice a návrhy nakládat s východem jako s Lebensraum (což Hitler jasně vyjádřil v rozhovorech, o nichž bylo známo, že se odehrávaly na generálním velitelství) 31 , ukazují o ¹⁰ více jasně, že hrozba zavedení těchto zločinných projektů na východě byla velmi vážná. Tuto hrozbu mohla odvrátit pouze nacistická porážka; a paradoxně do Berlína vstoupily v roce 1945 armády národů, jejichž obyvatelstvo mělo být vysláno na vzdálenou Sibiř.

Mikrofilm tohoto dokumentu jsme obdrželi ze sbírky mikrofilmových kopií různých německých záznamů (část II), Mikrokopie Národního archivu č. T - 84 (část II), role 73, položka EAP 66-c-12-2/20.

Zveřejňujeme celý text, ponecháváme konvenční zkratky: ca (cca), možná (možná), zZ (aktuálně), např. (například), verg nebo cf. (porovnat), dh (to znamená) atd. (a tak dále), S. (stránka), Na dokumentu jsme také nechali vyznačené původní poznámky.

POZNÁMKY

¹ Tento nacistický expert na rasové otázky připravil v říjnu 1939 společně s Dr. Hechtem memorandum o zacházení s polským obyvatelstvem.

² Dne 11. března 1942 obdržel tento protokol Dr. Otto Bräutigam, vedoucí východního politického oddělení. Kleist byl vedoucím Ostlandské sekce ve stejném politickém oddělení.

³ Dr. Hans Ehlich byl vedoucím skupiny III B (otázky regermanizace, otázky etických skupin na jihovýchodních územích, populační politika atd.).

⁴ Przegląd Zachodni č. 2/1958, Voienno istoricheskiy Journal č. 1/1960, Čtvrtletní časopis pro soudobé dějiny č. 3/1958.

⁵ Wetzel odhadl tuto populaci na 65 milionů, ale pravděpodobně nepočítal s těmi, kteří byli evakuováni do vnitrozemí SSSR.

⁶ V dokumentárních publikacích Minulost varuje, Praha, 1960, str. 126

⁷ Dodatek k dokumentaci "Generalplan Ost", Čtvrtletník pro soudobé dějiny, č. 1/1960

⁸ Již 24. ledna ¹⁹⁴⁰ během setkání s Koppem, šéfem SS a policie v Poznani, pronesl projev k těm, kteří se zabývali plánováním německé kolonizace na anektovaných polských územích (Mikrokopie Národního archivu č. T-81 , role č. 296 k. 2421159/2421160). O činnosti Meyer-Hetlinga jako šéfa plánování v Poznani se zmiňoval jeho spolupracovník von Machui v knize Die Hintergründe des Falles Oberländer napsané pod pseudonymem Victor Silling (str. 45-51), vydané v roce 1960.

⁹ Buchheim; Právní postavení a organizace říšského komisaře pro upevnění německé národnosti. Souborné dílo, zpráva Ústavu pro soudobé dějiny, Mnichov 1958.

¹⁰ Norimberk, Proces, č. VIII, sv. 8, stenogram důkazů poskytnutý profesorem Meyerem Hetlingem.

¹¹ V říjnu 1939 nacistická Říše anektovala Gdaňsk, Pomořansko, Poznaňskou oblast, většinu provincie Lodž, Horní Slezsko, pánev Dabrowa, západní část provincií Krakov, regiony Ciechanow a Suwalki („území začleněná do Říše"). Tato území měla téměř deset milionů obyvatel a nacistické úřady je zformovaly do Generální vlády. Vedoucím okupovaných úřadů v GG byl Dr. Hans Frank.

¹² Viz poznámky Helmuta Heibera k dokumentaci ke Generalplan Ost, „Quarter Jahreshefte für Zeitgeschichte“ č. 3/1958

¹³ Materiály uvedené na této výstavě zahrnovaly publikaci plánování a výstavby na východě (vysvětlení a náčrtky venkovské výstavby v nových východních oblastech), kterou připravilo oddělení plánování Stabshauptamt a upravilo ji K. Meyer, autor úvodu. To se objevilo v Berlíně v roce 1942.

¹⁴ „Ostland“ zahrnoval Běloruskou republiku a sovětské pobaltské republiky.

¹⁵ Mezi přesídleným obyvatelstvem nebyli pouze Němci a Volksdeutsche, ale i další národnosti germánského původu.

¹⁶ Bericht č. 45 ze dne 18. října 1941, fotokopie, Archiv Hlavní komise pro vyšetřování nacistických zločinů, Varšava.

¹⁷ Hitler poté předpověděl začlenění do Říše sovětských pobaltských republik, Krymu, Galicie, poloostrova Kola, Baku a oblasti Saratov a polské oblasti Bialystok.

¹⁸ **Autor neví, zda se dochovaly všechny zmíněné plány.** Jsou mu známy tyto plány: Pro anektované polské země vydal Himmler směrnice pro plánování a projektování měst v anektovaných německých východních územích (Všeobecné ujednání č. 13/II z 30. ledna 1942) a zásady a směrnice pro rozvoj venkova v nových východních oblastech (Nové rolnictvo - Offprint, I/1941). Kromě toho existoval Generalsiedlungsplan, o kterém se zmiňoval náčelník SS a policie v Poznaňské oblasti SS-Gruppenführer Koppe (Národní archiv, Mikrokopie č. T 81, svitek č. 296 k. 2421150-54). Pro Lorraine guvernér Bürckel vydal 14. října 1941 Zásady a směrnice pro plánování venkovských sídel v Lotrinsku (tamtéž, Mikrokopie č. T 81, svitek č. 314, k. 2444383-244408). Pro anektované severní Slovinsko (Dolní Štýrsko) byl připraven také obecný plán osídlení. Autor nezná tento generel, ale pouze přílohu generelu osídlovacího plánu pohraničního sídelního pásma Dolního Štýrska z 11. ledna 1942 a návrh generelu osídlovacího plánu pohraničního sídelního pásma Dolního Štýrska (Ibid. Mikrokopie č. T 81, role č. 284 k. 2406980 a 2407023 -55). Plány týkající se Čech najdete v již zmíněné publikaci *Minulost varuje*.

¹⁹ XI. Norimberský proces, č. 2668. Poznámka k projevu

²⁰ VIII Norimberský proces, č. 2245, důvěrný dopis Himmlerova osobního personálu, zaslaný přímo Meyerovi, protože Greifelt dostal dlouhou dovolenou.

²¹ Tamtéž, důvěrná poznámka.

²² VIII Norimberský proces, č. 2255, důvěrný dopis, který přišel Himmlerovým osobním zaměstnancům 18. února. Je to v rozporu s důkazy poskytnutými Meyer-Hetlingem v tomto procesu o zastavení této práce v lednu.

²³ č. 1/1960

²⁴ Tento pohled se nachází v VIII. Norimberském procesu a také v Heiberově úvodu k dokumentaci o GPO v již zmíněném „Vierteljahreshefte für Zeitgeschichte“.

²⁵ Tajný archiv hraběte Ciana 1936-42, s. 478

²⁶ Buchheim, op. Cit. str. 250-251

²⁷ Národní archiv, Mikrokopie č. T 81, role 291, zpráva o sedmi měsíčních aktivitách od 1. IV-31. října. X. 42. Do Litvy se vrátilo podstatně více Volksdeutsche, než tam bylo dříve usazeno, viz. 28 000.

²⁸ Frankův deník, 1941, I, 146-149 a jednání Frankovy vlády 1941. III-X, 4-7

²⁹ Popis těchto deportací je obsažen v článku C. Madajczyka Deportace v regionu Zamosszc v letech 1942 a 1943 ve světle německých dokumentů, "Acta Poloniae Historica", sv. I, Warszawa 1958.

³⁰ Na začátku roku 1942 se Hitler rozhodl zahájit deportace Rusů a Ukrajinců z Krymu a usadit se

³¹ H. Picker, Hitlerovy stolní rozhovory ve Führerově velitelství 1941-42